

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 67.213 van 30 juni 1997
in de zaak A. 73.203/IV-16.511.**

In zake : Roland CLICTEUR,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. de BRUYN,
kantoor houdende te GENT,
Keizer Karelstraat 14

tegen :

1. de Autonome Raad voor het Gemeenschaps-
onderwijs (Argo),
2. de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Roland CLICTEUR op 10 februari 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 5 december 1996 van de centrale raad van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, waarbij hij met ingang van 26 februari 1991 wegens ambtsonthef-fing in het belang van de dienst ter beschikking wordt gesteld en "voor zoveel als nodig" van het voorstel daartoe uitgaande van de adjunct-administrateur-generaal;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 maart 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 maart 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is sinds het schooljaar 1966-1967 werkzaam als leraar oude talen in het Rijksonderwijs, nu Gemeenschapsonderwijs. Met ingang van 1 september 1971 is hij vast benoemd.

Met ingang van 1 september 1972 is hij voltijds aangesteld aan het Koninklijk Atheneum Maldegem.

1.2. Op 25 februari 1991 stelt de adjunct-administrateur-generaal van de eerste verwerende partij voor verzoeker ter beschikking te stellen wegens ambts-ontheffing in het belang van de dienst.

Op 28 februari 1991 gaat verzoeker tegen dat voorstel in beroep bij de raad van beroep. Een en ander gebeurt overeenkomstig artikel 5 van het koninklijk

besluit van 18 januari 1974 dat met toepassing van artikel 164 van het statutaire koninklijk besluit van 22 maart 1969 de voorwaarden regelt waaronder personeelsleden van het Rijksonderwijs ter beschikking kunnen worden gesteld.

Bedoeld artikel 5 bepaalt voorts dat de raad van beroep de minister zijn gemotiveerd advies meedeelt binnen een termijn van drie maanden. Het bepaalt nog : "Gedurende de procedure wordt het personeelslid van zijn ambtsbevoegdheid ontheven".

1.3. De raad van beroep geeft zijn advies pas op 30 september 1996. Hij acht het voorstel tot terbeschikkingstelling in het belang van de dienst gerechtvaardigd.

1.4. Onder verwijzing naar voormeld advies besluit de centrale raad van de eerste verwerende partij op 5 december 1996 verzoeker met ingang van 26 februari 1991 ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst.

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij vraagt buiten de zaak te worden gesteld;

2.1. Overwegende dat verzoeker geen beslissing van de tweede verwerende partij bestrijdt; dat deze dan ook buiten de zaak dient te worden gesteld;

3. Overwegende dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij ondergaat als volgt beschrijft :

"Verzoeker werd na meer dan twintig jaar dienst, na de beste van zijn krachten te hebben gewijd aan de ontplooiing van de talrijke studenten die hij als historicus minstens heeft helpen vormen, als een onguur element uit de scholengemeenschap verwijderd.

Zijn toestand wordt t.o.v. zijn oud leerlingen, hun ouders, de dorpsgemeenschap Maldegem onhoudbaar. Hij is het zwart schaap. De verstoteling.

Familie, vrienden en kennissen worden wantrouwig. Hoe zouden zij kunnen aanvaarden en begrijpen dat de toestand van verzoeker, meer dan 9 jaar na de feiten, die al lang door de gemeenschap zijn vergeten, nog niet is geregulariseerd?

Verzoeker, die intussen 53 jaar is geworden, gaat er fysisch en psychisch aan kapot. Jarenlang vecht hij tegen windmolens. Zijn toestand is kafkaïaans in de meest absurd-tragische zin van de uitdrukking.

Op grond van strafrechtelijk onderzoek wordt verzoeker, in 1988, preventief geschorst. Het straf-onderzoek wordt in juni 1989 afgesloten. In januari wordt uitspraak gedaan. Ten aanzien van verzoeker wordt opschorting van de uitspraak bevolen.

Op grond van een in te stellen tuchtprocedure wordt, door een niet bevoegde instantie, de preventieve schorsing verlengd voor onbepaalde duur ...

De tuchtprocedure wordt, op onbekende datum, in alle stilte ..., begraven.

Een ordemaatregel wordt voorgesteld. Tegen dit voorstel wordt beroep aangetekend. Uitspraak dient binnen de drie maanden te worden gedaan.

Bij brief van 03.10.1995 wordt verzoeker ervan verwittigd dat de ARGO recent heeft beslist zijn dossier af te werken.

Het zal nog meer dan 1 jaar duren alvorens het dossier wordt afgewerkt.

Verzoeker wordt met ingang van 28 februari 1991 ter beschikking gesteld.

Zijn wedde wordt gehalveerd.

De Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs, vordert terugbetaling van meer dan 1.000.000;-Fr.

De door verzoeker geleden schade is niet moreel ernstig, ook op financieel gebied is zijn toestand meer dan zorgwekkend en moeilijk haalbaar.

De vooruitzichten zijn hopeloos. Alleen de schorsing van tenuitvoerlegging zal hieraan kunnen verhelpen.

Bij gebrek aan schorsing zal verzoeker nog jaren in het ongewisse blijven, met alle fysische en psychische nadelen eraan verbonden, en zal zijn financiële toestand steeds pregnanter worden - cfr regeling wachtgelden bij terbeschikkingstelling.

De reklasseringsmogelijkheden, die voor verzoeker nu reeds, na 9 jaar terbeschikking en-of preventieve schorsing, uiterst moeilijk zouden zijn, zullen na verloop van de 'normale' procedure voor de Raad van State, onbestaande zijn.

Alleen de schorsing van tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing(en) zal de zware morele, psychische en financiële beproeving die verzoeker kent derhalve kunnen helen en, hopelijk, tegenpartijen

aanzetten tot meer redelijkheid en minder willekeur.";

3.1. Overwegende dat in zoverre verzoeker te kennen geeft dat de bestreden beslissing ten onrechte is genomen, hij de vraag naar de wettigheid van de beslissing doet samenvallen met de vraag naar het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat die vragen onderscheiden moeten worden, ook al kan onder bepaalde omstandigheden het voorhanden zijn van ernstige annulatiemiddelen het voorhanden zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel geredelijker doen aanvaarden; dat te dezen echter niet blijkt dat zodanige omstandigheden aanwezig zijn;

Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat verzoeker voor het overige beschrijft zijn oorzaak niet vindt in de bestreden beslissing op zich, maar in het lang uitblijven van die beslissing; dat dit lang uitblijven de bestreden beslissing best onwettig kan maken, maar dat een andere vraag is of het, vanwege de overlast die verzoeker eraan toeschrijft, verantwoordt dat tegen de beslissing zelve met een schorsing wordt ingegaan;

Overwegende dat niet blijkt dat verzoeker ooit gereageerd heeft tegen het uitblijven van een beslissing;

Overwegende dat die passiviteit verklaarbaar zou zijn geweest indien verzoekers beroep bij de raad van beroep tot gevolg zou hebben gehad dat hij gewoon voort zijn betrekking kon uitoefenen; dat hij dan had kunnen hopen dat het bestuur de zaak had geklasseerd en derhalve geloofwaardig had kunnen stellen dat hij verrast was als er voor lang geleden feiten toch nog een voor hem ongunstige beslissing opdoemde; dat het er echter niet zo is aan toegegaan; dat, zoals vastgesteld onder 1.2., het gevolg van verzoekers beroep bij de raad

van beroep is geweest dat hij voorlopig van zijn ambtsbevoegdheid werd ontheven, dat wil zeggen dat hij voorlopig in dienst bleef met zijn volle wedde maar dan zonder te moeten en te mogen werken; dat verzoeker onmogelijk kon geloven dat een dergelijke uiteraard voorlopige juridische toestand kon voortduren totdat hij de pensioengerechtigde leeftijd had bereikt;

Overwegende dat verzoeker dus moest weten dat er nog iets moest gebeuren;

Overwegende dan van tweeën één : ofwel vond verzoeker het normaal dat de beslissing van de raad van beroep lang op zich kon laten wachten en dan was hij niet verrast toen er alsnog een beslissing kwam; ofwel vond hij dat niet normaal en dan blijft hij het antwoord schuldig waarom hij nooit heeft aangedrongen, met administratieve of met gerechtelijke druk, op het nemen van een beslissing; dat wat hij nu doet noch het een noch het ander is; hij doet nu alsof die beslissing hem overvalt;

Overwegende dat ware de beslissing er eerder gekomen, verzoeker wellicht minder aan wedde had moeten terugstorten, maar dan ook minder lang het voordeel van een volledige weddeuitkering genoten zou hebben; dat had hij gereageerd tegen het uitblijven van de beslissing en waren zijn reacties vruchteloos geweest, hij met reden de verwerende partij had kunnen verwijten "zijn reclas-seringsmogelijkheden bemoeilijkt te hebben"; dat ware de beslissing eerder genomen verzoeker normaal toen reeds als "het zwart schaap", "de verstoteling" zou zijn door-gegaan; dat hij in ieder geval niet aantoonde dat die smet hem pas treft doordat de bestreden beslissing zo laat is gekomen;

3.2. Overwegende dat verzoeker er niet toe gekomen is de Raad te overtuigen van de moeilijke

herstelbaarheid en de ernst van het nadeel dat hij beschrijft; dat deswege zijn vordering moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De Vlaamse Gemeenschap wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig juni 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.